

การออกแบบวีดิทัศน์ดิจิทัลและแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมความมีวินัย ในตนเอง สำหรับนักเรียนในโรงเรียนขาดแคลนครู

The Design of Digital Video and Instruction Plan for Increasing Self-Discipline of Students in Thai Rural Schools

ชญานิ พรหมรัตน์พรรณ* และวัตสาดรี ดิถียนต์**

Chayanee Promratpan* and Watsatree Diteeyont**

* สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

* Major of Educational Communications and Technology, Faculty Education, Kasetsart University

** Department of Educational Technology, Faculty of Education, Kasetsart University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนขาดแคลนครู 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากใช้แผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนขาดแคลนครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นพื้นฐาน จำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านในเขียว 1-2 โรงเรียนวัดเขาปูน และโรงเรียนบ้านชุมขลิ้ง โดยสุ่มตัวอย่างแบบระดับชั้นอย่างเป็นสัดส่วน จำนวนทั้งหมด 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ), สื่อวีดิทัศน์ดิจิทัล และแบบสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test แบบ Dependent ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการใช้สื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลและแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการศึกษพฤติกรรมทั่วไปหลังจากนักเรียนศึกษาด้วยสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลและ

แผนการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองด้านทั่วไป อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.11) และผลการศึกษาความมีวินัยในตนเองด้านภายในห้องเรียนอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.08) 3) ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีค่าสถิติที่ (t-test) = 6.60

คำสำคัญ: วีดิทัศน์ดิจิทัล แผนการจัดการเรียนรู้ พฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง โรงเรียนขาดแคลนครู

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the results of student's behavior in a lacked teacher school by using Digital Video and Instruction Plan 2) to study the achievement of students after used course syllabus that were integrated with videos media in a lacked teacher school. The sample of this research were students in Prathomsuksa 6th under Nakhon Si Thammarat Educational service area office 4 including Ban NaiKheaw 1-2 school, Wat khao Poon School and Ban Chum Kling School by Stratified Random Sampling method, total 24 students. The tools that used in this research were Instruction plan of

foreign language (English), Digital Videos media and the observation of student's Self-Discipline. By using dependent of t-test in statistics to compared the different of pre-post test score, also using percentile, mean and S.D. The results showed that 1) The comparison results of student's Self-Discipline behavior after tested were statistically significant higher than the past at the .05 level 2) the results of normal behavior see that after students had studied by videos media and the course syllabus, students had normal behavior at the excellent level ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.11) and the results of Self-Discipline in class were at the excellent level ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.08) 3) the result of comparison of the achievement of sample showed that the post test were statistically significant higher than the past at the .05 level, statistically significant higher than the past at the .05 level, t-test = 6.60

Keywords: Digital Video, Instruction Plan, Self-Discipline, Thai Rural Schools

บทนำ

พฤติกรรมในเรื่องการมีวินัยเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน การมีวินัย คือ การปฏิบัติตามข้อระเบียบ แบบแผน ข้อกำหนด ข้อบังคับที่กำหนดข้อปฏิบัติร่วมกัน เพื่อให้อยู่อย่างราบรื่น มีความสุข โดยอาศัยการฝึกอบรมให้รู้จักปฏิบัติตน และควบคุมตนเอง ควบคุมอารมณ์ พฤติกรรมต่าง ๆ ของตนเองให้เป็นไปตามที่ต้องการ (Wichaiwong, 2008) การขาดระเบียบวินัยจะทำให้ให้นักเรียนขาดความเป็นระเบียบ สุขุม เย้าแหย่เพื่อน และทำให้เรียนไม่รู้เรื่องจนทำให้ผลการเรียนตกต่ำได้ สอดคล้องกับวิจัยของ Wirada Winyu (1995) and Kasemnet, et al., (1996) ที่ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน พบว่า สาเหตุส่วนใหญ่มาจากตัวของนักเรียนเอง คือ การมีอารมณ์ที่ก้าวร้าวรุนแรง การพูดจาด้วยคำหยาบคาย การไม่ปฏิบัติตาม

คำแนะนำของครูหรือผู้ปกครอง รองลงมาเป็นสาเหตุจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียนตามลำดับ คือ บรรยากาศทางการเรียน สภาพของห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนทำให้รู้สึกอึดอัด อีกทั้งสื่อประกอบการสอนน้อย

Office of the Basic Education Commission (2012) ได้มีการกำหนดขนาดของโรงเรียนในสังกัดออกเป็น 4 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็กมีนักเรียนจำนวนตั้งแต่ 299 คนลงมา ขนาดกลางมีนักเรียนจำนวน 300-599 คน ขนาดใหญ่มีนักเรียนจำนวน 600-1,499 คน และขนาดใหญ่พิเศษมีนักเรียนจำนวน 1,500 คนขึ้นไป ซึ่งสิ่งที่โรงเรียนขนาดเล็กกำลังประสบปัญหา คือ ขาดการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน เนื่องจากปัญหาด้านการขาดแคลนครูที่ทำให้ไม่มีการควบคุมนักเรียนอย่างทั่วถึง โดยพฤติกรรมที่นักเรียนเหล่านั้นแสดงออกถึงความไม่มีวินัยในตนเอง ได้แก่ การแต่งกายไม่เป็นระเบียบ เข้าเรียนไม่ตรงต่อเวลา ส่งงานไม่ตรงต่อเวลา รวมไปถึงการที่นักเรียนพูดจาด้วยคำหยาบคาย ซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้หากไม่ได้รับการแก้ไขจะส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ด้วย

ปัญหาการขาดแคลนครูเป็นปัญหาที่สำคัญสำหรับโรงเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่ต่างจังหวัด การตอบสนองปัญหาขาดแคลนครูในปัจจุบันคือ คือ การนำสื่อการเรียนการสอนมาประยุกต์ใช้โดยเฉพาะสื่อวีดิทัศน์ เนื่องจากสื่อวีดิทัศน์สามารถนำมาใช้แทนครูผู้สอนได้ นอกจากนี้สื่อประเภทวีดิทัศน์สามารถนำเสนอได้ทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียงไปพร้อม ๆ กัน มีความคล้ายคลึงกับการเรียนด้วยผู้สอนโดยตรง สื่อการสอนที่สามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น เพราะลักษณะเป็นรูปธรรมสามารถมองเห็นได้ง่ายกว่าการที่ครูอธิบายเพียงอย่างเดียว การจัดการเรียนรู้โดยการนำสื่อที่หลากหลายมาใช้ในการแก้ปัญหาการขาดแคลนครูอีกอย่างหนึ่ง คือ การจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการเรียนการสอนอย่างทั่วถึงแก้ปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก หากแต่ยังพบว่าการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมนั้นไม่สามารถช่วยส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองเพิ่มมากขึ้นได้ และยังมีข้อจำกัดในอีกหลายด้าน (Mundee and Haruthaithanasan, 2018)

เนื่องจากโรงเรียนต่างจังหวัดที่มีการขาดแคลนครู ทำให้ขาดการส่งเสริมเรื่องวินัยซึ่งส่งผลโดยตรงต่อนักเรียน ทำให้การเรียนการสอนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่มุ่งหวัง และการจัดการเรียนรู้ที่มีก็ได้ส่งเสริมทางด้านความมีวินัยให้นักเรียน อีกทั้งในการศึกษาเรื่องการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคการศึกษาไทย 4.0 ยังมีข้อจำกัดในอีกหลายด้าน ทั้งในทางด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ โครงสร้างขั้นพื้นฐานของแต่ละโรงเรียน ขาดการส่งเสริมพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองให้นักเรียน เป็นต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงปัญหาการขาดแคลนสื่อที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองเพิ่มมากขึ้น จึงพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลที่เหมาะสมกับการมีวินัยในตนเองให้นักเรียน ทั้งนี้เพื่อช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพทางการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนมากยิ่งขึ้น นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในทางด้านการเรียนและการดำเนินชีวิตต่อไปอย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาผลของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนขาดแคลนครู
- 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังจากใช้แผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนขาดแคลนครู

ขอบเขตการวิจัย

1. การศึกษาในครั้งนี้มีประชากรในการวิจัย คือนักเรียนโรงเรียนขาดแคลนบุคลากรครู ซึ่งเป็นโรงเรียนของรัฐบาลขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบระดับชั้นอย่างเป็นสัดส่วน จากโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็กที่ขาดแคลนครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 จำนวน 24 คน จาก 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านโนนเขียว 1-2 โรงเรียน

วัดเขาปูน และโรงเรียนบ้านชุมขลิง โรงเรียนละ 1 ห้อง ซึ่งเป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของแต่ละโรงเรียน มีจำนวนเพียง 5 – 10 คน โดยแบ่งการทดลองเป็นโรงเรียนละ 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ชม.

2. ตัวแปรจัดการกระทำ คือ การใช้แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีการบูรณาการสื่อวีดิทัศน์

3. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) จำนวน 2 แผนการจัดการเรียนรู้ คือ เรื่อง School และ Seasons & Weather
2. สื่อวีดิทัศน์ดิจิทัล จำนวน 2 เรื่อง คือ School และ Seasons & Weather ซึ่งเรื่องดังกล่าวสอดคล้องกับเนื้อหาที่นักเรียนกำลังเรียนในปัจจุบัน ทั้งยังมีการสอดแทรกการเสริมสร้างพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
3. แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทำการประเมิน
4. แบบทดสอบ ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ซึ่งได้จากครูผู้สอนประจำชั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) โดยมีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ขั้นตอนทดลองรายบุคคล (One – to – one Tryout) ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียนคนละกลุ่ม และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้ โดยการคัดเลือกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียน ภาคเรียนที่ผ่านมาผลการเรียน สูง กลาง และ

ตัวอย่างละ 1 คน การทดลองในขั้นนี้เพื่อการปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมก่อนที่จะนำไปใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยจะคอยให้คำแนะนำ หรืออธิบายขั้นตอนที่นักเรียนไม่เข้าใจ นำคะแนนที่ได้จากการสอบหลังเรียนของบทเรียน รวมถึงคะแนนการทดสอบหลังเรียนมาคำนวณหาประสิทธิภาพของบทเรียน จากนั้นผู้วิจัยจึงดำเนินการปรับปรุงแก้ไข โดยเพิ่มเติมเนื้อหาให้มีความละเอียดชัดเจนยิ่งขึ้น

2. ขั้นทดลองแบบกลุ่มย่อย (Small Group Tryout) ทดลองกับนักเรียนจำนวน 9 คน โดยเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 กระทรวงศึกษาธิการ โดยเป็นกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมา ผลการเรียนรู้ในระดับ สูง กลาง และต่ำ กลุ่มละ 3 คน เพื่อนำคะแนนมาหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้ตามเกณฑ์

3. ก่อนการทดลองเตรียมความพร้อมของสถานที่ และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการทดลอง คือ การเตรียมคอมพิวเตอร์ และสาย HDMI ในการเชื่อมต่อข้อมูลจากคอมพิวเตอร์เข้าสู่หน้าจอโทรทัศน์

4. ชี้แจงวิธีการใช้สื่อวีดิทัศน์ ซึ่งในการใช้สื่อวีดิทัศน์นั้นนักเรียนไม่ต้องคอยกดหยุด ข้าม หรือกลับ เนื่องจากวีดิทัศน์ได้มีการคำนวณระยะเวลาไว้แล้ว

5. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลาประมาณ 10 นาที หลังจากนั้นจึงส่งคืนให้แก่ผู้วิจัย

6. ผู้วิจัยจัดกระบวนการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่อง School Day และเรื่อง Season & Weather ครั้งละ 1 เรื่อง เรื่องละ 1 ชั่วโมง โดยรวมทั้งหมดใช้ระยะเวลา 8 สัปดาห์

7. นักเรียนศึกษาสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัล ในขณะที่นักเรียนกำลังเรียนด้วยสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลนั้นผู้วิจัยจะคอยสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนตามแบบ

สังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนและจดบันทึก

8. เมื่อทำการศึกษาครบทั้ง 2 เรื่องแล้ว จึงทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Post-test) จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลาประมาณ 10 นาที แล้วจึงส่งคืนให้แก่ผู้วิจัย

9. ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานตามที่ตั้งไว้

ผลการวิจัย

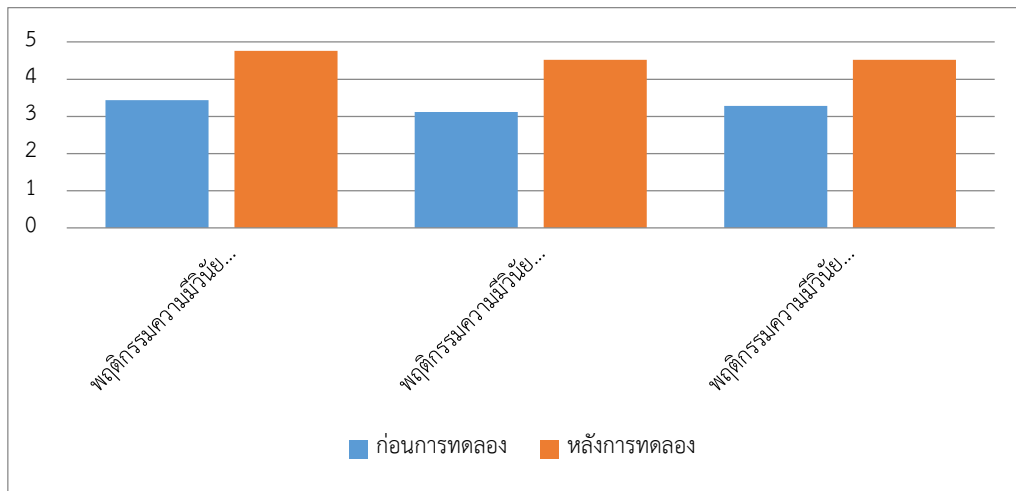
ผลของการใช้สื่อวีดิทัศน์ดิจิทัล และแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า

1. พฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในโรงเรียนขาดแคลนครู

จากผลการวิเคราะห์แบบสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนขาดแคลนครูก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างภายหลังจากการเรียนรู้โดยการสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลร่วมกับการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองดีขึ้นกว่าก่อนการเรียนรู้ด้วยสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ทั้งในด้านพฤติกรรมทั่วไป ได้แก่ นักเรียนเข้าห้องเรียนตรงต่อเวลา 9.00 น., นักเรียนทำงานตามที่มอบหมายได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน, แต่งกายถูกต้องตามกฎหมายของโรงเรียน, นักเรียนประพฤติตนถูกต้องตามกฎหมายของโรงเรียน และพฤติกรรมภายในห้องเรียน ได้แก่ นักเรียนให้ความสนใจวีดิทัศน์เป็นส่วนมากขณะเรียน, นักเรียนไม่เล่นหรือคุยกันในขณะที่วีดิทัศน์กำลังเล่น, นักเรียนไม่พูดคำหยาบคาย, พูดจาสุภาพมีหางเสียง ค่ะ/ครับ, นักเรียนพูดคุยก่อนเปลี่ยนความคิดเห็นกันเมื่อถึงช่วงที่ให้ทำงานด้วยกัน, เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่มีความเห็นไม่ตรงกับผู้อื่น นักเรียนจะไม่แสดงออกทางสีหน้า และไม่กระแทกสิ่งของเสียงดัง, ขณะทำแบบฝึกหัด นักเรียนทำตามข้อตกลงโดยไม่พูดคุยกกันเสียงดัง, ขณะทำข้อสอบ นักเรียนไม่พูดคุยกกัน หรือหันไปมองเพื่อน เป็นต้นซึ่งภายหลังจากเรียนรู้ด้วยสื่อวีดิทัศน์

ดิจิทัลร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนมีพฤติกรรม

ความมีวินัยในตนเองดีขึ้นกว่าก่อนการเรียนรู้

แผนภาพที่ 1 ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้

2. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของก่อนเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนด้วยการใช้วีดิทัศน์ดิจิทัลร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนที่ขาดแคลนครู มีค่าเท่ากับ 3.17 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการใช้วีดิทัศน์ดิจิทัลร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนที่ขาดแคลนครู มีค่าเท่ากับ 6.04 ดังนั้น คะแนน

เฉลี่ยผลต่างจึงมีค่าเท่ากับ 2.88 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถิติ t-test แบบ Dependent พบว่า ค่าสถิติที่คำนวณได้ ($t = 6.60$) แสดงว่าผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ด้วยการใช้วีดิทัศน์ดิจิทัลร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนที่ขาดแคลนครู สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(N = 24)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	3.17	1.49	2.88	6.60*
ผลสัมฤทธิ์	6.04	1.55		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลของการออกแบบวีดิทัศน์ดิจิทัลและแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง สำหรับนักเรียนในโรงเรียนขาดแคลนครู พบว่า

1. ด้านพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนขาดแคลนครู

พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างหลังจากการเรียนรู้โดยการดูสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัล

ร่วมกับการใช้แผนการจัดการเรียนรู้มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองดีขึ้นก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่าทั้งในด้านพฤติกรรมทั่วไป และพฤติกรรมภายในห้องเรียน หลังจากเรียนรู้ด้วยสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองดีขึ้นก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนขาดแคลนครู

คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนด้วยการใช้สื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนที่ขาดแคลนครู มีค่าเท่ากับ 3.17 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการใช้สื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลและแผนการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนที่ขาดแคลนครู มีค่าเท่ากับ 6.04 ดังนั้น คะแนนเฉลี่ยผลต่างจึงมีค่าเท่ากับ 2.88 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถิติ t-test แบบ Dependent พบว่า ค่าสถิติที่คำนวณได้ ($t = 6.60$) แสดงว่าผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยการใช้สื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลและแผนการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนที่ขาดแคลนครู สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการใช้สื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลและแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ทั้งนี้ในการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของนักเรียนมีคะแนนที่ค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับความรู้ก่อนเรียน ทั้งนี้ นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นสำหรับสื่อวีดิทัศน์ที่ใช้ในการเรียนไว้ว่า

“เนื่องจากการนำเสนอเนื้อหาเป็นแบบการ์ตูนทำให้มีความอยากเรียนรู้มากกว่าการสอนในลักษณะของวีดิทัศน์ที่มีผู้สอนเป็นคนดำเนินการ”

“การใช้เสียงเพลงประกอบ และการนำเสนอในรูปแบบของการตูนที่มีสีสันสวยงามทำให้รู้สึกตื่นเต้น และสนุกกับการเรียน”

การดำเนินกิจกรรมข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความสนใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัล สอดคล้องกับวิจัยของ Chantong (2004) โดยกล่าวไว้ว่า นักเรียนที่เรียนด้วยสื่อวีดิทัศน์มีผลการเรียนที่สูงขึ้น และความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับมาก อยากให้มีการนำสื่อการสอนประเภทวีดิทัศน์มาสอนอีก เนื่องจากนักเรียนสามารถเห็นภาพและเสียงได้อย่างชัดเจน เข้าใจในเนื้อหาได้ง่ายยิ่งขึ้น

นอกจากนี้การเรียนรู้ด้วยสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลในรูปแบบของการตูนทำให้นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้สนุก และตื่นเต้นกับการเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียน สอดคล้องกับ Piromkaew and Kenperm (2015) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการตูนแอนิเมชันสามารถทำคะแนนจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เนื่องจากการตูนแอนิเมชันมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ การถ่ายทอดค่านิยม วัฒนธรรม ตลอดจนความบันเทิงมาสู่นักเรียน สื่อการ์ตูนไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใดก็ล้วนเรียกสร้างความสนใจจากเด็ก ๆ ได้เป็นอย่างดี

ทั้งนี้จากการทดลองแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมหลังจากการเรียนด้วยสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลและแผนการจัดการเรียนรู้ในเรื่องของความมีวินัยในตนเองของผู้เรียนสูงขึ้นในทุกโรงเรียน หากแต่มีการทดลองแบบแยกกันเรียนของแต่ละโรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนละ 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของผู้เรียนจึงอาจจะมาจากความแปลกใหม่ของสื่อการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนมีความประพฤติหรือการแสดงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น การปฏิบัติตามคำสั่งนั้นอาจจะเพราะสนใจในการนำเสนอของสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลหรือมาจากการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมจริง ๆ ซึ่งในการปลูกฝังการมีวินัยจะต้องมีความค่อยเป็นค่อยไป มีความ

สม่ำเสมอในการฝึกฝนวินัยให้แก่เด็ก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการซึมซับแล้วนำมาปฏิบัติบ่อย ๆ จนกลายเป็นนิสัยจนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับ Longka (2008) ได้กล่าวไว้ว่า ในการนำวิธีการต่าง ๆ ของการเสริมสร้างวินัยของเด็กนั้นควรจะเป็นไปอย่างธรรมชาติ ไม่ควรบังคับเด็กมากเกินไป ผู้ที่เกี่ยวข้องกับทางการศึกษาคควรมีส่วนช่วยในการส่งเสริมให้เด็กเห็นถึงคุณค่าของวินัย และนำมาปรับใช้กับตนเอง ทั้งนี้ การทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นนิสัยของเด็กอีกด้วย

ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนอย่างเห็นได้ชัดนั้น คือ การทำแบบฝึกหัดได้ครบและส่งตรงตามเวลาที่กำหนด เนื่องจากภายในสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลมีการกำหนดระยะเวลาในการทำกิจกรรม ซึ่งนักเรียนจะต้องทำให้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วจึงเปลี่ยนกันตรวจกับเพื่อน เมื่อถึงจุดนี้หากมีนักเรียนคนใดยังไม่เสร็จก็จะไม่ได้เปลี่ยนกันตรวจกับเพื่อน เนื่องจากเด็กในวัยนี้มีพฤติกรรมการเล่นแบบตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976) ที่ได้กล่าวถึงเด็กในช่วงอายุ 10-13 ปี ไว้ว่า เด็กในวัยนี้กำลังก้าวเข้าสู่วัยรุ่น เด็กจะให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนและสังคมรอบข้าง ซึ่งเด็กจะกระทำการสิ่งใดก็ตามที่สังคมเห็นว่าดี เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อเพื่อนในห้องทำแบบฝึกหัดเสร็จเด็กที่ไม่ตั้งใจเรียนหรือมีได้สนใจเรียนเห็นเช่นนั้นก็จะรีบทำของตนเองให้เสร็จ เพื่อจะได้มาแบบฝึกหัดของตนเองสลับกันเปลี่ยนกับเพื่อนภายในห้องเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้

1. ผลจากงานวิจัยนี้สามารถเป็นแนวทางในการออกแบบสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลและแผนการจัดการเรียนรู้ ในโรงเรียนที่ขาดแคลนบุคลากรครูที่คอยควบคุมในชั้นเรียน โดยเฉพาะเป็นอย่างมาก เพื่อพัฒนาวินัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
2. เนื่องจากเป็นสื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลที่มีการออกแบบเพื่อการตอบสนองการเรียนรู้และพฤติกรรมความมีวินัย

ของนักเรียนในโรงเรียนที่ขาดแคลนครู ในการนำสื่อและแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้นั้นครูมีหน้าที่เพียงเป็นโค้ชในการเรียนการสอนที่คอยให้คำแนะนำและให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนเพียงเท่านั้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ในการทดลองใช้สื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลและแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ในครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเก็บข้อมูลกับนักเรียนที่มีความต่อเนื่องมากกว่านี้ เพื่อศึกษาผลของการใช้สื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลและแผนการจัดการเรียนรู้ในระยะยาว เพราะพฤติกรรมนั้นจะมีการปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาพฤติกรรมนั้นจะเป็นไปอย่างค่อย ๆ เป็นค่อย ๆ ไป
2. ในการทดลองใช้สื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลและแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ในครั้งต่อไปควรมีการศึกษาระหว่างกลุ่มที่มีการใช้สื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลที่มีครูคอยควบคุมภายในห้องเรียนและกลุ่มที่ใช้สื่อวีดิทัศน์ดิจิทัลโดยไม่มีครูคอยควบคุมภายในห้องเรียน เพื่อเปรียบเทียบผลต่างในด้านพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่
3. ในการทดลองใช้วีดิทัศน์ดิจิทัลและแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไปควรมีการศึกษาการจัดการกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ให้นักเรียนมีการทำงานร่วมกัน เพื่อสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองร่วมกันในสังคมของนักเรียน

References

- Kohlberg, L. (1976). *Moral stage moralization: The cognitive development and behavior: heory research and social issues*. New York :Holt, Reinhart and Winston.
- Chantong, T. (2004). *A video development of science subject on water pollution for prathomsuksa 6 students, omnoi school, amphoekrathumbaen, samutsakhonprovince*. [in Thai]

- Mundee, N. & Haruthaithanasan, T. (2018). *Educational Management of Distance Learning Television of small-Sized Schools for Thai Education 4.0*. Academic Services Journal, Prince of Songkla University, 29(2), 209-218. [in Thai]
- Piromkaew, P. and Kenperm, J. (2015). The Development of Animated Cartoon on Howdy English for Prathomsuksa 2 Students. *VRU Research and Development. Journal Humanities and Social Science*. 10(2), 311-317. [in Thai]
- Lungka, P. (2008). *Effects of using a parent educational program to enhance preschoolers' self discipline by using SECI model*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Office of the Basic Education Commission. (2012). *Implementation of the Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. Bangkok: Century Co. Ltd. [in Thai]